

**V ý r o k:** Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

**D ů v o d y:** Žal. úřad odmítl nař. rozhodnutím přihlášku st-lky o státní příspěvek k úhradě válečné škody, ježto v den vyhlášení vlád. nař. č. 106/1931 Sb. neměla bydliště na území republiky Československé a není tudíž splněna podmínka § 2 odst. 1 lit. b) cit. nař., aby příspěvek udělen býti mohl. Založil tedy žal. úřad nař. výrok na předpisu § 2 vlád. nař. č. 106/1931 Sb.

Stížnost v první řadě namítá, že již tím, že st-lce byla svého času z důvodu válečné škody povolena min. sociální péče výpomoc 10.000 Kč, byl st-lčin nárok uznán a že proto nemůže býti o jeho existenci více pochybnosti.

Námítka ta je bezdůvodná, poněvadž poskytnutím výpomoci podle vlád. nař. č. 556/1920 Sb. neuznává se v žádném případě nárok na poskytnutí státního příspěvku, neboť § 5 tohoto nařízení výslovně stanoví, že povolením nevzniká ještě straně žádný nárok na náhradu přihlášené škody.

Jinak stížnost, vycházejíc z názoru, že st-lka má právní nárok na poskytnutí státního příspěvku k úhradě škody válečné podle cit. nařízení č. 106/1931 Sb. a že tedy nař. rozhodnutím bylo porušeno její subjektivní právo, navrhuje zrušení nař. rozhodnutí pro vadnost řízení a nezákonnost.

Stížnost se mylí. Otázkou, zda vlád. nař. č. 106/1931 Sb. dává stranám na poskytnutí státního příspěvku podle §§ 2 a 3 právní nárok, zabýval se nss již v nálezu Boh. A 11.309/34, kde zodpověděl tuto otázku záporně a dále vyslovil, že rozhodnutí o žádosti za takový příspěvek nelze považovati za rozhodnutí o subjektivním právu žadatelů, jehož ochrany by se strana mohla podle § 2 zákona o ss s úspěchem před nss domáhati. Nss trvá i v daném případě na tomto právním názoru a odkazuje podle § 44 jedn. řádu na podrobné jeho odůvodnění. Nepříslušel-li však st-lce na poskytnutí státního příspěvku podle cit. předpisu právní nárok, pak nelze mluvit o porušení nějakého subjektivního práva jejího a je zcela lhostejno, zda a jakým způsobem úřad odepření státního příspěvku odůvodnil. Za tohoto stavu věci nemohl se nss věcně zabývati ani vytýkanou vadností řízení, ani domnělou nezákonností nař. rozhodnutí a musil stížnost pro bezdůvodnost zamítnouti.

### Č. 12.492.

**Ř í z e n í s p r á v n í:** Pro otázku, je-li správní akt schopen právní moci, je rozhodný jeho obsah, zejména i po té stránce, projevuje-li se v něm vůle úřadu upravit autoritativně právní situaci strany.

(Nález z 12. září 1936 č. 14.545/36.)

**V ě c:** Arnošt H. v Ústí n. L. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti rozh. min. škol. a nár. osvěty v Praze z 21. října 1933 o připočtu válečných pololetí.

**V ý r o k:** Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Podáním na zem. škol. radu v Praze ze 14. září 1922 žádal st-l, učitel obec. školy, aby den rozhodný pro jeho platový postup byl posunut z 1. září 1917 o 11 měsíců zpět, t. j. na den 1. října 1916, poněvadž st-l konal v době od 15. října 1915 do 15. září 1916 vojenskou službu válečnou.

Výnosem zem. škol. rady v Praze z 3. října 1922 bylo u vyřízení zmíněné žádosti vysloveno, že st-li je vojenskou službu válečnou od 15. října 1915 připočítá při propočítání služební doby podle zákona č. 222/1920 Sb. pro postup časový a zařazení do hodnotných tříd s právní účinností od 1. ledna 1921. Poněvadž st-lovo vysvědčení dospělosti nabylo účinnosti teprve počátkem školního roku 1916/17, tedy se zřetelem na § 7 zákona č. 470/1919 Sb. dnem 1. srpna 1916, je pro časový postup započítá pouze 2 válečná pololetí (1917 a 1918). Z toho plyne tento zápočet služební doby: válečná služba od 15. října 1915 do 28. října 1918 = 3 roky, 13 dní, školní služba od 29. října 1918 do 31. prosince 1920 = 2 roky, 2 měsíce a 2 dny, válečná pololetí (1917, 1918) = 1 rok, celkem 6 roků, 2 měsíce, 15 dní, po odečtení čekatelského roku = 5 roků, 2 měsíce, 15 dní. St-le je tudíž od 1. ledna 1921 zařaditi do 1. stupně platového X. hodn. třídy, postup do 2. stupně platového nastane, budou-li splněny ostatní zákonné předpoklady, dne 1. listopadu 1922.

Podáním z 25. září 1928 žádal st-l zem. škol. radu v Praze, aby mu byla ještě připočítána válečná pololetí za rok 1916 a za r. 1919, a podle toho byly jeho dosavadní zařazení a postup opraveny a z toho vyplývající doplatky mu byly poukázány.

Zem. škol. rada v Praze výnosem ze 16. července 1930 žádosti té nevyhověla z těchto důvodů: O započtení služební doby st-lovy podle § 7 zákona č. 470/1919, t. j. o datu nastoupení školní služby a o válečných pololetích, započitatelných v souvislosti se zákonem č. 457/1919 Sb., bylo již pravoplatně rozhodnuto výnosem zem. školní rady z 3. října 1922; nelze tudíž o téže věci podle těchto zákonných ustanovení znovu rozhodovati.

Odvolání, v němž st-l dovozoval, že výnos zem. školní rady z 3. října 1922 je pouhým právní moci neschopným pokladním opatřením, žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl z důvodů rozhodnutí zem. škol. rady s podotčením, že výnos zem. škol. rady z 3. října 1922 není pouhým pokladničním poukazem, nýbrž rozhodnutím, vydaným k žádosti st-lově ze 14. září 1922.

Ve stížnosti na toto rozhodnutí se opět dovozuje, že žal. úřad neprávem považuje otázku připočtu válečných pololetí za pravoplatně již rozhodnutou výnosem zem. škol. rady z 3. října 1922, neboť tento výnos nelze nikterak považovati za instanční rozhodnutí o této otázce, nýbrž za platební poukázku.

Nss nemohl stížnosti přisvědčiti.

Předpokladem toho, aby výrok správního úřadu mohl nabýti právní moci, jest, že jde o výrok, kterým se autoritativním způsobem zakládá nebo upravuje právní posice strany. Při tom je nerozhodno, jak se věc dostala k úřadu, zda popud k vydání toho kterého rozhodnutí či opatření vyšel od určité osoby nebo zda úřad přikročil k němu z vlastního pod-

nětu. K tomu, aby správní akt byl schopen právní moci, stačí, že úřad k tomu příslušný o určitém právním nároku rozhodl a zasáhl tak do práv nebo právem chráněné sféry určité osoby. Podle toho je pro kvalifikaci určitého aktu co do otázky, je-li schopen právní moci, rozhodným jeho obsah, zejména i po té stránce, projevuje-li se v něm vůle příslušného úřadu, upravit autoritativně právní situaci strany (srov. nález z 21. září 1932 č. 10.528/30).

Jak patrně z výnosu zem. škol. rady z 3. října 1922, dal v něm příslušný škol. úřad najevo, že st-li je připočísti pro časový postup pouze 2 válečná pololetí, a to za r. 1917 a 1918. Tento úřad uvedl také důvod, proč lze st-li přiznati válečná pololetí jen za tyto roky, totiž, že st-lovo vysvědčení dospělosti nabylo podle § 7 zákona č. 470/1919 Sb. platnosti teprve dnem 1. srpna 1916, čili jinými slovy, že st-l v r. 1916 nebyl aspoň 6 měsíců fiktivně v činné službě učitelské, jak se požaduje v § 1 zákona o připočtení válečných let č. 457/1919 Sb. Zda odůvodnění tehdy zem. škol. radou uvedené bylo správné nebo postačitelé, jest otázka jiná, která pro posouzení právní povahy uvedeného aktu zem. škol. rady, která je dnes na sporu, není právně rozhodnou.

Poukázal-li právní zástupce st-lův při ústním líčení na to, že zem. škol. rada sama označila svůj intimát z 3. října 1922 jako pokladniční opatření, nelze mu přisvědčiti. Poslední odstavec tohoto intimátu zní: »Ueber den Vollzug ist unter Anschluss einer Abschrift der bezüglichen Kasaverfügung ehestens her zu berichten.« Ze znění tohoto místa intimátu je patrné, že teprve okr. škol. výbor, jemuž jest intimát adresován, má na základě tohoto intimátu učiniti opatření pokladniční, odpovídající obsahu intimátu.

Uvedený výnos zem. škol. rady určil tedy autoritativně rozsah právního nároku st-lova na připočet válečných pololetí a nelze tudíž výnosu tomu upírati povahu právní moci schopného aktu správního. Při tom je, podle toho, co bylo nahoře uvedeno, právně nerozhodno, byl-li onen výnos vyřízením určitého podání st-lova, či šlo-li o úřední emanaci, která, neupínajíc se přímo k obsahu podání st-lova, jest svou podstatou aktem vydaným z moci úřední. — — —

### Č. 12.493.

**Š k o l s t v í:** \* Bylo-li vyučování na pomocné škole zřízené v době od 1. ledna 1929 až do dne vyhlášení zákona č. 86/1929 Sb. (t. j. do dne 27. června 1929) opatřováno tím způsobem, že byla k tomuto účelu učitelé veřejné obecné školy poskytnuta placená dovolená, nejde o vydržování pomocné školy ve smyslu § 2 odst. 1 cit. zákona.

(Nález z 12. září 1936 č. 14.582/36.)

**V ě c:** Matěj G. v Domašově proti rozh. min. škol. a nár. osvěty v Praze z 10. listopadu 1933 o služebním přídavku podle § 11 zákona č. 86/1929 Sb.